

Den Storirebiska adeln

- de första, de högsta och de härskande

Syfte	3
Att vara adlig	4
Att bli adlig	4
Adelns uppgifter	4
Titel kontra ämbete	5
Titlar i Storiereba	5
Ämbeten i Storiereba	6
Vakter, väblar, soldater och riddare	6
Skogvaktmästare/jägmästare	6
Skattmästare och tullmästare	7
Förvaltare	7
Fogde	7
Regala dekret	7
Vad som gäller skatter och handel	8
Vad som gäller armé och försvar	8
Vad som gäller Riddare	8
Vad som gäller Kyrkan och dess egendom	9
Ägande	9
Pengar, skatt och rikedom	9
Militära uppdrag	10
Att spela adel	11
Avslutande ord	13

Syfte

Syftet med den här texten är att lyfta fram adelns funktion i Storireba.

Ett av grundkraven för att spela adel på lite högre befattning än friherre/friherrinna är att man förstår sin uppgift. Det här dokumentet ska utgöra en bra grund för den som önskar spela greve/grevinna eller för den som önskar att fördjupa sina adliga kunskaper.

Med bakgrund till att adel på lajv ofta hamnar i en situation som bäst beskrivs som förgrund till skådespelet, så anser jag att det ofta saknas ett djup. Djupet saknas ofta pga. att det saknas meningsfyllda uppgifter för adel att fylla på ett lajv. Ofta ställs hårda krav på dem att agera osjälviskt spelfördelande och transparenta. Krav som ofta inte ställs på någon annan enskild gruppering på lajv. Med hjälp av den här texten så är min förhoppning att adelslajvaren kan utvidga sitt spel i Kastaria. Texten är skriven på ett sätt som hellre säger vad man kan göra, än vad man inte får göra. T.ex. så används ordet "*inte*" mycket sällan i bemärkelsen "*Du får inte...*". Mer vanligt är att saker definieras vad som är vanligt och brukligt, vad som är standard och norm. På så sätt hoppas jag som textförfattare, att du som läsare och spelare ser fler möjligheter än hinder.

Dess syfte är också att kunna användas som en grund även i andra sammanhang. Den skänker en inblick i hur adelns mekanik och processer går till och hur den tänker. Därför kan det vara intressant även för den som inte spelar adel, men som ändå spelar mot adeln.

Den är inte ett samlingsverk, utan en portal till andra texter och sammanhang. Dessa försöker jag länka till i dokumentet, men det krävs också att du som läsare själv letar upp relevant extra information.

Texten går också att använda som ett referensverk till ord, titlar, ämbeten etc.

Martin Varg Zetterman

**Till det första paret sade Gud:
Ni får kraften att vaka över de andra. Ni skall styra
dem, leda dem och ni skall beskydda dem emot allt ont.
Ni skall vara Adel.**

Att vara adlig

En adlig är utsedd av Gud att styra över, bevaka och beskydda det jordiska. Det är adeln som dömer i tvister, upprätthåller ordning och regenternas påbud, samlar in skatt, leder folk såväl som nationer och är gällande det jordiska på ett sätt oantastliga. De lever enligt en lång tradition bakåt i tiden. De kanske är det stånd som är mest benäget att hålla en konservativ inställning till sin omgivning.

Att bli adlig

Enklast att bli adlig är att ha två föräldrar som är adliga. Men man kan också bli adlig genom ingifte. Om en adlig vill gifta sig med en annan ur ett annat stånd, så kan man genom samtal med de två familjerna och en präst komma överens om att den icke-adliga blir adlig. Prästens röst är den som väger tyngst i sammanhanget, då den ska utföra en rit vid sidan av, där den icke-adliga 'döps om' till att bli en adlig.

Man kan också bli slagen till riddare av regenterna även om man inte är adlig. Detta är dock mycket ovanligt, men det har hänt. En riddares adlighet på det här sättet är också den ärfilig som vilken adlig som helst.

En som blivit adlig genom ingifte eller liknande, förblir adlig även om dess partner dör. Mer om detta går att läsa under Arvsrätt ([länk till rätt och ordning](#))

Adelns uppgifter

Som statuerat i den heliga skrift, ska alltså adeln styra och beskydda folket. I dessa uppgifter ingår såväl som regala uppgifter såväl som mindre ämbeten såsom vaktkapten i staden. I princip gör de allt som inte har att göra med direkt hantering av t.ex. handel och jordbruk. Men de styr över principerna och regelverket bakom handeln (t.ex. skatter) och vad marken ska brukas till (t.e.x. brytandet av ny mark). Man kan säga att adeln hanterar frågorna **vad** och **när**, borgare och bönder om **hur** och prästerna hanterar frågan om **varför**. Detta gör att adeln utan tvekan är det stånd som står högst bland de fyra.

Titel kontra ämbete

Det är skillnad på att inneha ett **ämbete** och att inneha en **titel**. Friherre/friherrinna är till exempel en titel som alla adliga, utan annan titel, får när de blir adliga.

Ett ämbete är en samhällsfunktion. Exempel på ämbeten kan vara skattemästare och väbel samt alla militära grader från kapten och uppåt. Det är alltså funktioner som den styrande adeln delegerat till en annan adlig. Det innebär att man fortfarande kan vara friherre men ändå skattemästare. Ett ämbete förhöjer den friherrliga nivån ett snäpp. Det är således bättre att vara friherre/friherrinna och skattemästare, än att inte ha det. Alla adliga kan inneha ett ämbete. Ett undantag är ämbetet tullmästare.

Tullmästare i städer ska vara en från Handelsfederationen enligt ett [regalt dekret](#).

Titlar i Storireba

När Nordireba införlivande Sydireba till att bli Storireba, så beslöt man också att reformera titlarna i riket. Detta för att visa på ett enhetligt system och ansikte utåt där man är ett folk i ett rike. Man tog i princip bort titlarna i Nordireba och ersatte dem med de Sydirebiska titlarna. Tänk på att detta är schematisk jämförelse och inte en exakt jämförelse. Jämförelsen är endast relativ inom den egna organisationen. En rikskvestor i sig är inte jämförbar med en kardinal, men den är den näst högsta inom sin egen hierarki.

Gamla systemet samt en jämförelse med övriga större hierarkier

Sydireba	Nordireba	Kyrkan	Handelsfederationen
Friherre/Friherrinna	Friherre/Friherrinna	Präst	Representant
Greve/Grevinna	Jarl	Biskop	Kvestor
Hertig/Hertiginna	Frijarl	Ärkebiskop	Överkvestor
Kung/Drottning	Överjarl	Kardinal	Rikskvestor
		Påve	Gyllene kärvens råd

Det nya systemet samt en jämförelse med övriga större hierarkier

Storireba	Kyrkan	Handelsfederationen
Friherre/Friherrinna	Präst	Representant
Greve/Grevinna	Biskop	Kvestor
Hertig/Hertiginna	Ärkebiskop	Överkvestor
Storkung/Stordrottning	Kardinal	Rikskvestor
	Påve	Gyllene kärvens råd

Ämbeten i Storireba

Man skiljer mellan militära och civila ämbeten. Ämbeten är vad vi skulle kalla för yrken eller specialiteter. En adlig utan ämbete och titel är som lägst friherre eller friherrinna.

Exempel på militära ämbeten; *kaptän, marsk, fältväbel, adjutant* (en stödfunktion med en officersgrad åt en annan högre officer, ej att sammanblanda med kalfaktor; menig soldat som är upppassare/tjänare åt en officer). Dessa berörs mer ingående i texten om armén ([länk till armétexten](#))

Exempel på civila ämbeten; *skattnästare, vaktkaptän, landsfogde, väbel, förvaltare och skogvaktmästare*. I viss mån även *tullmästare* (se nedan)

Antalet ämbeten uppräknade här, är inte begränsat till enbart dessa.

Vakter, väblar, soldater och riddare

Det är skillnad mellan en *vakt*, en *väbel* och en *soldat*. Gemensamt för dem tre är att de sysslar med en skyddande och ordningsinriktad verksamhet. Man kan välja att se dessa tre som, i vårt riktiga liv kallas för, väktare, poliser och militär, så blir det lite lättare att skilja dem åt.

En *vaktkaptän* utses av den lokala adeln i staden eller köpingen. Vaktkaptänen kan vara från vilket stånd som helst, men vanligast är att ta en aktad, ansvarsfull medlem av samhället. Det är inte ovanligt att gamla veteraner från krig och militär sätts som vaktkaptärer. Vaktkaptänen åläggs sedan att sätta upp en vakt i köpingen eller staden. Vaktkaptänen styr över Vakten (tänk Hemvärnet + väktare) och har således något mer militär än polisiär funktion.

Landsfogden utses av den lokala adeln och är till för att stärka regenternas närvaro bland folket och förebygger militärkupper från makthungriga marskar.

En *väbel* är en av landsfogden utsedd hjälpreda. Väbelns uppgift är att utföra landsfogdens order. Det kan röra sig om allt ifrån att spåra upp en förövare till att utföra straffet utdelat av en adlig med en titel. Väblar och landsfogdar väljs uteslutande från adeln.

Soldater är, föga förvånansvärt, all militär personal. Dess främsta uppgifter ligger i att försvara landets gränser. Soldat kan vem som helst bli och utses av adeln. Militära grader från härmarsk och uppåt, är förbehållet adeln. Militära ämbeten såsom kalfaktor, adjutant, profoss etc. är mer eller mindre öppet för vem som helst som är soldat.

Riddare är adliga med eller utan titel som i strävan efter ett högre ideal valt att viga 77 dagar om året till kronan. För mer ingående information om riddare, [klicka här](#).

Skogvaktmästare/jägmästare

Skogens väktare är skogvaktmästaren. Uppgifterna varierar, men grunduppgifterna är ofta att bevaka skogen från tjuvjägare samt se till att de som jagar i skogen har adelns tillstånd att jaga det aktuella bytet. Skogvaktmästaren arbetar inte sällan tillsammans med landsfogden och dennes väblar i jakten på stråtrövare och annat pack.

Skattmästare och tullmästare

Skattmästare och tullmästare är inte sällan samma person när vi kommer till köpingar. Det är egentligen först när vi börjar komma upp till lite större städer som man valt att skilja dem åt. Deras uppgift är snarlik och handlar om att ta upp den skatt och tull som adel och Handelsfederationen/skrået satt ut. Tullmästaren ger dessutom Kyrkan ett tionde på all erlagd tull. Ett regalt dekret dikterar att tullmästaren i en stad ska vara en av Handelsfederationen utsedd person. Det åligger därför HF att tillsätta den funktionen under övervakning av den lokala adeln. Skattmästaren utses av den lokala adeln. I en köping kan tullmästaren och skattmästaren vara en och samma eller två separata personer och ämbeten. Det är inte ovanligt att tullmästaren även i en köping är en från HF, men det finns inget krav på det från kungen och drottningen.

Förvaltare

De adliga med titel kan delegera många av sina uppgifter till andra, ofta lägre, adliga. Oftast är en sådan delegering över en kortare tid och för en bestämd uppgift.

En *förvaltare* är oftast ett grevskaps eller ett hertigdömes ställföreträdare. Dvs. den är en exakt spegling av de privilegier, rättigheter och skyldigheter som den ska förvalta istället för dess huvudsakliga adliga person. Detta gör att det är en ytterst ansvarsbetungande post att inneha.

Fogde

En fogde är en utsänd av regenterna och är deras ställföreträdare på plats. Ofta är de utsända att agera i en specifik sakfråga eller inhämtning av information eller liknande. En fogde erbjuds en mycket hög status i teorin men det är inte sällan man ser att fogdar behandlas lite som en andra klassens regent.

Regala dekret

Vi har på ett par ställen tidigare i det här dokumentet, nämnt regala dekret. Dekreten är viktiga och relativt enkla att förstå; de är stående order från regenterna åt adeln att följa.

Tradition säger att tidigare dekret respekteras av sittande regenter, men det finns inget som hindrar regenterna från att ändra eller ta bort tidigare dekret. I en monarki där regenterna förväntas sitta under en längre tid så brukar detta inte vara ett problem. Problem uppstår under perioder när det är större omsättning av regenter och dessa känner för att genomföra stora reformer gentemot tidigare. Vid t.ex. sammanslagningen mellan Nord- och Sydireba genomfördes en rad nya reformer och dekret. En annan period i närtid då det var lite turbulent var oron kring den Vite Prinsen. Men i övrigt så har det varit ganska stabilt genom åren.

Dekreten anses oantastliga och skall följas till punkt och pricka. De ger lite utrymme för vidare tolkning. Åtminstone för den icke-intrigante personen...

Här följer ett urval i Storireba gällande regala dekret. Arvsrätt behandlas djupare och mer ingående i texten Rätt och ordning ([länk till Rätt och ordning](#))

Vad som gäller skatter och handel

- ❖ Tullmästare i städer skall vara en av Handelsfederationen ansluten och utsedd person. Tullsatsen bestäms i dessa fall av Handelsfederationen
- ❖ Tull tas på alla varor som förs in i staden eller köpingen som ska gå till försäljning i köpingen eller staden
- ❖ Kyrkan har rätt att ta ut ett tionde av alla, utom av adeln
- ❖ Adeln har rätt att ta ut skatt av alla, utom av kyrkan, övrig adel samt riddare
- ❖ Alla ska betala tull för tullbelagda handelsvaror avsedda för handel och kommers om så krävs av köpingen eller staden

Vad som gäller armé och försvar

- ❖ Ett grevskap skall på regenternas begäran ställa upp med tidigare fastställd trupp
- ❖ Ett grevskap får försörja, bekosta och träna som flest 50 soldater som står till grevparets direkta förfogande
- ❖ Ett grevskap får försörja, bekosta och träna som flest 1 vakt per 10 invånare i en köping eller stad för köpingen eller stadens upprätthållande av ordning och skydd
- ❖ Ett hertigdöme skall försörja, bekosta och underhålla minst 2 landsfogdar med tillhörande minst 3 stycken väblar vardera, året om

Vad som gäller Riddare

- ❖ En riddare äger rätt att ta del av naturens resurser för egen del när denne är på genomresa. Detta gäller t.ex. bär, frukt, ris, ved, vilda djur, fisk och liknande. Dock får inte riddaren ta del av sådant som är tydlig tamboskap ägandes av adel, präst, borgare eller bonde utan att fråga om lov eller betala skälig ersättning för sig
- ❖ En riddare får utan lov övernatta på annans mark under en kortare tid utan att fråga den som förvaltar marken om lov
- ❖ En riddare är befriad från kyrkans tionde. Den ska däremot betala tull för tullbelagda handelsvaror
- ❖ Regenterna ger en riddares dess vapen, hertigdömet dess sköld och riddarens häst av dess familj
- ❖ En riddare som betar sig oredligt, osedligt, ohederligt och/eller döms för brott skall bannlysas från riket i inte mindre än 10 år samt förlorar sina sporrar, heder och all ära. Dennes avkomma förklaras icke värdig och förlorar all rätt till egendom, verksamhet, titel och ämbete
- ❖ En riddare behöver inte inneha något handelsbrev för att sälja i en stad eller köping

Vad som gäller Kyrkan och dess egendom

- ❖ Kyrklig mark och egendom är inte inlemmat i riket
- ❖ Brott som begås på Kyrkans egendom behandlas och döms inom Kyrkan
- ❖ En kyrklig kan ej dömas av en adlig
- ❖ En kyrklig kan ej höras av en adlig
- ❖ En kyrklig kan ej ställas till svars inför en adlig
- ❖ En person kan ej omhändertas, gripas eller föras ut av en adlig, borgare, bonde eller annat än av en kyrklig, mot dess vilja från en kyrklig egendom
- ❖ En kyrklig kan omhändertas av en adlig för att föras närmsta kyrkport därpå Kyrkan övertar ansvar för den omhändertagne
- ❖ En kyrklig som omhändertas skall skyndsamt föras till närmsta kyrkport för att därpå överlämna den omhändertagne till Kyrkans vård och omsorg

Ägande

I Storireba så är ägandet av mark och egendom något annorlunda än det som är vanligt i vår värld. Det är viktigt att man förstår hur ägandet går till i Storireba. Den ligger till grund för väldigt mycket hur t.ex. arv ska hanteras.

Det **första** att tänka på är att adeln inte äger någon mark. Det gör heller inte bönder och borgare. Kyrkan kan äga mark som är upplåten eller donerad till dem. Donera mark kan endast regenter göra.

Det **andra** att tänka på är att adeln endast förvaltar marken åt regenterna. Grevpar och hertigpar är regenternas förlängda arm ut i landet.

Det **tredje** att tänka på är att borgare och bönder äger husen, lösöre och verksamhet som bedrivs i byggnaderna. T.ex. så kan ett sågverk eller en smedja gå i arv.

Pengar, skatt och rikedom

Skatt och tull är avgifter som kronan tar ut för att över huvud taget få in en inkomst för utgifter de har. Utgifterna går till stor del till administrationen av landet. Det är staten som bekostar gemensamma utgifter såsom försvar, vägar, utdikning etc. Detta sköts av statens förlängda arm; den lokala adeln. I städer som Handelsfederationen är etablerat i, äger HF rätten att inhämta tull. Ämbetet kallas för **Tullmästare**. Skatt inhämtas däremot oftast av en adlig av något slag och innehar ämbetet **Skattmästare**. Skatt- och Tullmästare kan vara en och samma i mindre städer eller köpingar. Ett regalt dekret i Storireba dikterar att det är HF som ska ta upp tullen i en stad (där HF finns etablerad).

För att kyrkan ska kunna bekosta sin organisation, tas det ut en särskild kyrkoskatt parallellt med de andra avgifterna. Det kallas för tionde på grund av att var tionde av något, vad som helst, ska lämnas till kyrkan. Tiondet beläggs i praktiken två gånger

på en vara: En gång när den förs in i staden/köpingen och sedan ytterligare en gång till på HF's inkomst som de erhållit av tullen. Detta innebär att all införsel får kyrkan 11 % av värdet. Kyrkan driver in tiondet själva eller lägger detta på entreprenad hos skatt- eller tullmästar.

Det är relativt vanligt att adeln schablonbeskattar sina undersåtar. Det går helt enkelt till som så att adeln istället för att ta en andel säger att så här mycket ska du betala under kommande år. Sedan så får man som hantverkare eller vad det nu är, göra sitt bästa för att nå målet. Fördelen med ett sådant system är att det är enkelt att räkna ut för alla inblandade och adeln vet vad den kommer att få. Om schablonen är låg, så kan man dessutom räkna med en större vinst. Är den däremot hög så kan man som hantverkare inte räkna med särskilt stor inkomst det året.

Greven/grevinnan är den som utser tullmästare på köpingnivå och HF gör det på stadsnivå.. Det tas av förklarliga skäl, inte ut någon tull på tjänster. T.ex. så ska en barberare som kommer till en stad eller köping inte förtulla för sin tjänst. Däremot ska varor som den ämnar sälja, t.ex. tvål, förtullas. Barberaren kan dessutom åläggas betala skatt och tioende. Läs gärna mer om skatter och tullar här: [Länk till skatter och tullar](#)

Militära uppdrag

Adelns kanske mest direkta och handfasta, om kanske inte till och med främsta, uppdrag är det militära. Det är adeln som styr armén, tränar soldater och skyddar landets gränser. De klarar sig givetvis inte utan soldater från de övriga stånden men från härmarsk och uppåt så det reserverat för adeln.

Under de senaste tvåhundra åren så har Sydirebas armé genomgått tre omorganisationer. Senaste omorganisationen var i och med sammanslagningen av Nord- och Sydireba till Storiireba. I och med detta så införlivades systemet där trupperna ställdes direkt under regenterna.

Grevskapen är skyldiga att tillhandahålla **värntrupper**. Dessa trupper är de främsta soldater som grevskapet kan få fram. Hit räknas också riddarna i grevskapet. Detta är dock med viss tandagnisslan som riddarna deltar i detta truppslag, men än så länge verkar det ha gått vägen.

Med regelbundenhet samlar grevskapet värntrupperna för samstämmig träning under några dagar. Under denna tid erhåller soldaterna sold och är underställda grevskapet. Regenterna och deras utsända övervakar ofta dessa manövrar och ser med mycket oblidiga ögon om dessa tillfällen skulle nyttjas till något annat än vad övningen avses för.

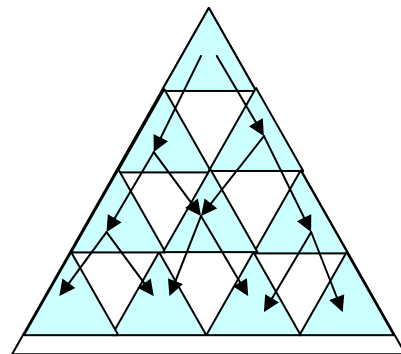
Riddarna kan som regel tillgodogöra sig dessa övningsdagar till sina 77 dagar de ska tjäna kronan per år. Därmed så erhåller riddarna ingen sold under dessa dagar. Hur många värntrupper ett grevskap ska ställa upp med, kan variera mellan en enda till så många som fem sex stycken. ...

För att få en bättre och mer detaljerad bild över militären och dess struktur så rekommenderas läsningen om just detta på följande sida: [Länk till Militär i Storireba](#)

Att spela adel

Att spela adel innebär ofta att det ställs höga och hårda krav från i princip hela lajvet. Dessa krav kan ofta te sig både orimliga och oförlåtande. Ofta höjs det röster om att adelns spel ska dels vara motor åt 'alla' andra och därmed ansvara för 'alla' andras spel, dels ska de vara någon sorts kombination av förgrund/bakgrund. De ska synas, men inte höras. Dessutom ska de för allt i världen inte störa spelet för de som är under adeln. Detta leder ofta till att adeln varken vet ut eller in hur de ska spela.

I lajvvärlden Kastaria ansvarar var och en för sitt eget lajvande. Tanken är att frånga en hierarkiskt uppbyggd spelstruktur till mer nätverksbaserat spel. Det innebär att istället för att man ska vara beroende av den ovanför så går man ut åt sidorna, nedåt och uppåt. Den **hierarkiskt** uppbyggda strukturens nackdelar är på ett sätt uppenbara. Den bygger på att nivån ovanför måste fördela spelet neråt. Strukturen måste också vara tydlig innan spelet drar igång och man måste veta sin plats i berättelsen. Plockar man då bort någon av dessa byggstenar så rasar pyramiden väldigt snabbt. Ju högre upp i pyramiden en triangel plockas bort, desto större blir konsekvensen för trianglarna längre ner. Det finns såklart fördelar, även om de är få, med systemet. Bland annat så kan spelet bli effektivt, det går att styra och man har en given plats i berättelsen.

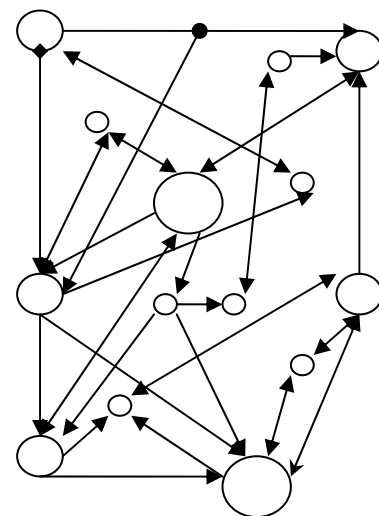

En hierarkisk spelstruktur

Motsatsen till detta är alltså ett **nätverksbaserat** spel. Det kan liknas med de bakomliggande tankarna för hur internet en gång i tiden var avsett att fungera; ett oförstörbart kommunikationsnätverk. Det handlar inte om att vi ska sitta och spela lajv via våra datorer, utan att bygga upp vårt spel såsom ett nätverk av just datorer.

Detta innebär också att man frångår att ha sitt spel inom sin grupp. Tanken är att enskilda spelare ska upprätta kontakt med enskilda spelare i andra grupper och därmed arbeta över gruppgränserna.

Följden av detta är att det ställs större krav och därmed ansvar på den enskilda spelaren istället för gruppens chef, som det hierarkiska spelet ofta innebär.

En nätverksbaserad struktur

Med bakgrund av detta så kommer spelet som adel egentligen inte att skilja sig från andra ständer och grupperings spel.

Det har genom åren skrivits artiklar i tidningar såsom Fëa Livia, inlägg på forum diverse lajvforum såväl som Galtens egna forum. Ofta målas adelslajvaren upp som en parasit eller någon som förstör spelet för alla andra med sin medfödda auktoritet. Självklart ska generöst spel gälla även för adelslajvaren, men varken mer eller mindre än den gäller för alla andra. Adeln måste kunna röra sig bland folk och kunna interagera med sin omgivning istället för att vara förpassad till sitt tält i fyra dagar. Adelslajvaren ska också kunna spela en inkompetent eller auktoritär adel utan att det ska bli sura miner från övriga spelare. Att spela inkompetent eller auktoritär adel har i det hierarkiska systemet en förmåga att verka spelblockerande.

Tanken med det nätverksbaserade systemet så ska ett sådant spel inte vara spelblockerande. Man ska kunna hitta spel genom andra kanaler. Det innebär inte att alla trådar ska kunna gå förbi och lösas genom andra spelare, utan den tråden som blockeras pga. någons spel kanske just blir blockerad. Tanken är däremot att man ska hitta annat spel någon annanstans i så fall.

Adeln i Storireba innebär stora spelmöjligheter. Spelet tenderar dock att hamna på en lite högre nivå och längre perspektiv än övriga ständer. Som adel kan man förvänta sig att ha många bollar i luften, vara upptagen med möten och diskussioner. Spelet inbjuder till intrigant spel om makt och status såväl som moraliska frågor om rätt och ordning.

En adel blir på ett sätt aldrig vän med bonde- och borgarståndet. En adel är alltid lite bättre och lite förmer än alla andra. De har, likt alla andra, en given plats i skapelsen och den är högst upp. En adel är förebild för alla andra i sin omgivning och ett grevskap döms ofta utifrån dess grevpars sätt att föra sig.

Avslutande ord

Till sist är det dags att runda av. Det har blivit en del sidor. Som många författare och skribenter sagt genom åren; det är inte svårt att skriva så mycket som möjligt. Det svåra är att skriva så lite som möjligt.

Jag har verkligen försökt att hålla saker till ett minimum. Mitt syfte har inte varit att redogöra i detalj och fastställa varenda liten sak. Tvärtom så vill jag öppna för möjligheter. Så om det är något som känns som att en tråd svävar ut i luften, så är det antagligen meningen. Spela vidare på det i så fall.

Jag har valt att här skriva ner lite sammanfattande punkter om vad som sagts;

- ❖ Adeln styr över allt det världsliga
- ❖ Adeln äger inte marken. Regenterna är de som äger mark.
- ❖ Makt och status mäts mer i tillgångar (\$\$\$) än tillgången över marker
- ❖ Vid tvekan så kan man antingen alltid hänvisa uppåt eller stå på sig med hänvisning till att man är adel
- ❖ Agera starkt och självsäkert. Du kommer aldrig att förlora din av Gud givna plats i skapelsen

Förhoppningen är att man vågar spela en adel som är närvarande och en adel som inte räds sin uppgift;

***Ni får kraften att vaka över de andra. Ni skall styra dem,
leda dem och ni skall beskydda dem emot allt ont.***

Ni skall vara Adel.